

Європейська орієнтація Симона Петлюри

Подвойська Діана, учениця
10-Б класу НЛМВ

Об'єкт вивчення:
Спащина Симона Петлюри. Його судження про європейську орієнтацію України для здобуття незалежності.

Симон Петлюра уже входив в коло лідерів українського національного руху. Він не приховував, що світова війна віщує народам багато бідувань. Разом з тим він зробив у серпні 1914 року висновок у редактованому ним журналі, що війна уперше створює сприятливі умови для розв'язання українського питання.

У визначенні політичної орієнтації Симона Петлюри варто прислухатися до його власних висловлювань, сформульованих вже після завершення визвольних змагань.

Перебуваючи в еміграції у Польщі, Симон Петлюра видав в 1923 році брошуру "Сучасна українська еміграція та її завдання".

Слід виділити частину під заголовком "Вивчення європейських мов". Закликаючи вивчати мову і життя того європейського народу, серед якого жили українські емігранти, він надавав цьому колосальне значення. Адже українці у задоволенні своїх культурних потреб "примушені були користуватися здебільшого російськими джерелами, бо власні національні джерела навмисно засипалися і притлумлювалися." ... "Впливом такого примусового і на протязі віків користування джерелами московської культури, — робив він висновок, — можна пояснити не одну хибу, якої допустились ми в нашому державному будівництві".

В цій брошурі Симон Петлюра також закликав молодь оволодівати освітою і культурою в європейській вищій школі.

Симон Васильович писав своєму міністру, з яким знаходився в найбільш довірчих відносинах:

"Коли я в квітні 1920 року робив умову з поляками, то мав на увазі визначним політичним актом розпочати уперту боротьбу серед нашого громадянства з його нахилами та тенденціями політичних порозумінь і договорів з Москвою, яку я вважаю за історичного і вічного ворога нашого.

За це я, як Ви знаєте, обливаюсь помями і різними інсинуаціями. Ви могли так само бачити і переконатися, що великого клопоту з цього я собі не завдаю, бо знаю, що роблю і що відповідає інтересам України як самостійної держави. З історії ми знаємо, що поляки — кепські колонізатори і їхня експансія на схід, себто до Дніпра, на протязі цілих віків нічого врешті не дала.

Так само не дадуть певних наслідків і змагання їхні зробити своєю Волинь чи Полісся, яку б в наші дні націоналістичну чи шовіністичну політику вони там не проводили, бо odporна сила українського народу є сильнішою од польських шовіністичних потуг і переборюючих потенцій".

Лідери Української революції заснували демократичну республіку, але не змогли відстояти її незалежність у визвольних змаганнях. Замість задушеної УНР російські більшовики створили її ерзац — радянську Україну

Звертаючись до українського народу Симон Петлюра вказував: "Під потужним натиском боротьби народньої уряд большевицький, вірний підступним звичаям Москви, утворив фікцію незалежної держави української і проклямував був самостійну Советську Українську Республіку. Не маючи змоги здавити волі народньої до незалежности державної, уряд московський сподівався в такий спосіб приспати націю українську і заспокоїти святий гнів народній".

Висновки:

Отже, не слід забувати, що Росія не тільки нав'язувала нам свої цінності, у тому числі в топоніміці, але й деформувала національну пам'ять українського народу. Особливо багато грязюки наліплено на постать публіциста, державотворця, воєначальника, мислителя Симона Петлюри, який зробив великий внесок для здобуття незалежності України.

